

C/2024/772

22.1.2024

**Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2023 r. – Asociația Inițiativa pentru Justiție/Komisja
(Sprawa T-1126/23)**

(C/2024/772)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asociația Inițiativa pentru Justiție (Konstanca, Rumunia) (przedstawiciele: V.-D. Oanea, adwokat, oraz C. Zatschler, SC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2023/1786 z dnia 15 września 2023 r. uchylająca decyzję 2006/928/WE w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistych błędów w ocenie i naruszeń prawa poprzez stwierdzenie, że założone cele określone w decyzji nr 2006/928/WE w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy sądownictwa oraz walki z korupcją (zwanego dalej „mechanizmem współpracy i weryfikacji”) zostały osiągnięte.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 296 TFUE, w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w ogólnych zasadach prawa Unii.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 2 i 49 TUE oraz istotnych wymogów proceduralnych poprzez niezyskanie zgody Parlamentu i Rady przed zaprzestaniem stosowania mechanizmu współpracy i weryfikacji i przed jego uchYLENIEM.
 - mechanizm współpracy i weryfikacji obowiązywał, zarówno pod względem politycznym, jak i prawnym, w celu umożliwienia Rumunii stania się państwem członkowskim Unii Europejskiej bez spełnienia wszystkich kryteriów kopenhaskich i nieprzestrzegania w pełni art. 49 TUE, który wymaga pełnego poszanowania art. 2 TUE *jako conditio sine qua non* przystąpienia.
 - ustanowienie mechanizmu współpracy i weryfikacji nie było zatem jednostronną decyzją dyskrecyjną Komisji, przy czym aby zapewnić równoległość w stosunku do warunków jego ustanowienia uchylene mechanizmu współpracy i weryfikacji wymagało również co najmniej zgody Parlamentu i Rady. Bez konieczności ustalenia, czy wymagane byłoby uzyskanie większości przewidzianych w art. 49 TUE (jednomyślność w Radzie i zwykła większość w Parlamencie), Komisja nie wystąpiła o rzeczywistą zgodę żadnej z tych instytucji ani jej nie uzyskała.
 - Ponadto Komisja zaprzestała monitorowania na podstawie mechanizmu współpracy i weryfikacji, nie czekając na uzyskanie informacji zwrotnych od dwóch pozostałych instytucji, stawiając w ten sposób pozostałe instytucje przed faktem dokonanym i rezygnując z własnej zdolności do dokonywania ocen, które spoczywały na niej w związku z późniejszą propozycją uchylene mechanizmu współpracy i weryfikacji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2023. L 229, s. 94.